

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'IGUALTAT

14085 *Reial decret 664/2024, de 9 de juliol, pel qual es regulen les ajudes econòmiques a víctimes de violències sexuals, i pel qual es modifica el Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, pel qual es regula l'ajuda econòmica que estableix l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.*

La Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, té com a objectiu prevenir les violències sexuals i garantir els drets de les víctimes. La Llei orgànica parteix de la premissa que, des de l'àmbit públic, s'han de posar les bases i aprovar les mesures necessàries perquè el dany individual que s'infligeix sobre la víctima de violència sexual sigui reparat en tots els aspectes que condicionen la seva vida.

De conformitat amb això, el capítol II del títol IV de la Llei orgànica regula una sèrie de drets a favor de les víctimes de violències sexuals amb la finalitat de garantir-ne l'autonomia econòmica i de facilitar-ne la recuperació integral a través d'actuacions en l'àmbit econòmic, laboral i de l'habitatge. En allò que aquí interessa, l'article 41 reconeix el dret de les víctimes de violències sexuals que no tinguin prou recursos econòmics a percebre una ajuda la quantia de la qual es determina en funció de les seves càrregues i circumstàncies familiars.

Aquest Reial decret té per objecte regular l'ajuda econòmica que preveu l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre.

Així, la norma compleix el manament de l'article 41.3 de la Llei orgànica esmentada i estableix les condicions bàsiques que garanteixen l'accés a l'ajuda esmentada en condicions d'igualtat, i regula aspectes com ara les persones beneficiàries de l'ajuda, l'acreditació de la condició de víctima, el termini de presentació de la sol·licitud, la tramitació de l'ajuda, el seu pagament i el seu reemborsament. Tot això, sense perjudici de les competències que les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla tenen també en aquesta matèria.

El Reial decret consta de nou articles, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

Els dos primers preceptes de la norma regulen, respectivament, l'objecte de la norma i les definicions, als efectes del Reial decret, de les nocions de «víctima de violència sexual», «víctima econòmicament dependent de la unitat familiar» i «persona a càrrec». Per la seva banda, l'article 3 es refereix a les persones beneficiàries de les ajudes i a l'acreditació de la condició de víctima.

De conformitat amb aquests articles, les dones, nenes i nens que hagin estat víctimes de violències sexuals, en el sentit de l'article 3 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, a Espanya, independentment de la seva nacionalitat i de la seva situació administrativa, o a l'estranger, sempre que siguin de nacionalitat espanyola, i que hagin estat acreditades com a tals, a través de mitjans judicials o extrajudicials, poden ser beneficiàries de l'ajuda si compleixen els requisits econòmics per sol·licitar-la.

L'article 4 del Reial decret regula el termini per a la sol·licitud de l'ajuda. S'ha establert, a semblança del que preveu l'article 7 de la Llei 35/1995, d'11 de desembre, un termini de cinc anys per sol·licitar l'ajuda, així com el sistema de còmput i les especialitats en cas que la víctima fos menor d'edat en el moment de l'acreditació. L'article 5, per la seva part, fixa les regles generals per calcular la renda a l'efecte de comprovar el requisit de carència d'ingressos.

L'article 6 estableix les quanties de l'ajuda, en què el mínim està fixat en sis mensualitats equivalents al subsidi per desocupació. Aquesta quantia es pot veure

augmentada en els casos en què hi hagi responsabilitats familiars o quan la víctima tingui reconegut oficialment un grau de discapacitat, amb la pròrroga corresponent a cadascun d'aquests supòsits si es mantenen les condicions i els requisits. L'abonament de l'ajuda es pot efectuar, a elecció de la víctima, en un pagament únic o en sis mensualitats. L'abonament de l'ajuda en totes dues modalitats és compatible amb la percepció de l'ajuda més d'una vegada en la vida si la víctima torna a ser acreditada com a víctima de violència sexual per fets diferents.

L'article 7 es refereix a la tramitació i el reemborsament de l'ajuda, si bé el procediment es remet al desplegament corresponent de les comunitats autònomes, en el marc del que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. S'aplica amb això el mateix criteri, ja consolidat en aplicació del Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, pel qual es regula l'ajuda econòmica que estableix l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, que també és el més concorde amb la distribució competencial en aquesta matèria i, en particular, amb les competències que tenen atribuïdes les comunitats autònomes en matèria d'assistència social.

L'article 8 regula la compatibilitat de l'ajuda amb altres ajudes i prestacions. Cal destacar que, quan la violència sexual hagi estat comesa per qui sigui o hagi estat cònjuge, o per qui estigui o hagi estat lligat a la víctima per relacions semblants d'afectivitat, fins i tot sense convivència, la víctima ha d'optar per l'ajuda que preveuen aquest Reial decret o el Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre. No obstant això, la percepció de l'ajuda que preveu el Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, és compatible amb la percepció de l'ajuda que regula aquest Reial decret, quan la sol·licitant hagi estat acreditada com a víctima de violència de gènere, d'una banda, i com a víctima de violència sexual, de l'altra, com a conseqüència de fets diferents. L'article 9 regula les causes de reintegrament.

La disposició addicional única, relativa a la protecció de dades de caràcter personal, fa referència al tractament de dades personals i la regulació aplicable en aquesta matèria.

La disposició transitòria única estableix que els procediments de sol·licitud de l'ajuda que regula el Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, que estiguin en tramitació a l'entrada en vigor del Reial decret, s'han de substanciar d'acord amb el que estableix la normativa vigent en el moment que se'n dicti la resolució.

Així mateix, es preveu que, quan en un procediment en tramitació concorrin les circumstàncies que preveu l'article 8.2 del Reial decret, el sol·licitant de l'ajuda pot optar per continuar amb la tramitació del procediment en curs o per iniciar el procediment per a la concessió de l'ajuda que regula aquest Reial decret.

Per la disposició derogatòria única queden derogades totes les normes, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que estableix el Reial decret.

La disposició final primera modifica el Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, per adaptar-lo als canvis en matèria d'acreditació de la violència que la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, introdueix en la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre.

La disposició final novena de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, va modificar parcialment la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, amb l'objectiu de donar compliment al Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

Entre altres preceptes afectats, aquesta disposició final va fer una nova redacció de l'article 23 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, que ja havia estat objecte de modificació pel Reial decret llei 9/2018, de 3 d'agost, de mesures urgents per al desenvolupament del Pacte d'Estat contra la violència de gènere, a fi de concretar i ampliar els títols judicials que permeten acreditar la condició de víctima de violència de gènere, així com per establir altres mitjans no judicials que permetin acreditar les situacions de violència per als casos en què no s'hagi interposat una denúncia i, en conseqüència, tampoc existeixi un procediment judicial obert, tal com estableix l'article

18.4 del Conveni del Consell d'Europa de prevenció i lluita contra la violència contra les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul el 2011 i ratificat per Espanya el 2014 (Conveni d'Istanbul d'ara endavant), que assenyalava que la prestació de serveis no ha de dependre de la voluntat de les víctimes d'emprendre accions legals ni donar testimoni contra l'autor del delictes. En aquest sentit, la Conferència Sectorial d'Igualtat, en la reunió de l'11 de novembre de 2021, va aprovar l'Acord relatiu a l'acreditació de les situacions de violència de gènere, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» per resolució de la Secretaria d'Estat d'Igualtat i contra la Violència de Gènere, amb data 13 de desembre de 2021.

Posteriorment, la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, va modificar aquest precepte per incloure una referència concreta als casos de víctimes menors d'edat.

Amb aquestes modificacions es va facilitar a les víctimes de violència de gènere l'accés als drets i les prestacions que reconeix la normativa estatal, perquè no supediten l'accés esmentat a la interposició d'una denúncia, tal com exigeixen el Conveni d'Istanbul i el Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

D'acord amb això, la disposició final primera d'aquest Reial decret modifica l'article 2 del Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, relatiu a l'acreditació de la situació de violència de gènere que dona lloc al reconeixement del dret a percebre l'ajuda, amb la finalitat d'adequar-lo als canvis fets en la normativa vigent.

Així mateix, modifica l'article 8.1 amb la finalitat d'evitar una interpretació incorrecta de la modalitat de percepció de l'ajuda en forma de pagament únic, no periòdic, la qual cosa no es pot confondre amb la impossibilitat de rebre l'ajuda en més d'una ocasió, quan la víctima hagi patit violències diferenciades acreditades de manera separada, si es compleixen els requisits per a això.

Les disposicions finals segona, tercera i quarta es refereixen al títol competencial, la facultat de desplegament i l'entrada en vigor de la norma, respectivament.

L'entrada en vigor de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, al desplegament i posada en marxa de la qual contribueix aquest Reial decret, constitueix una fita crítica del Pla de recuperació, transformació i resiliència.

Aquest Reial decret s'adequa als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que estableix que, en l'exercici de la potestat reglamentària, les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

En virtut dels principis de necessitat i eficàcia, la norma està justificada per una raó d'interès general, es basa en una identificació clara dels fins perseguits i és l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució.

La norma és un instrument eficaç per assolir la finalitat última perseguida, com és garantir a tot el territori estatal l'exercici del dret de les víctimes de violències sexuals reconegut per l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, a percebre una ajuda econòmica per facilitar la seva autonomia econòmica i la seva recuperació integral.

En virtut del principi de proporcionalitat, aquest Reial decret conté la regulació imprescindible per atendre la necessitat que s'ha de cobrir amb la norma i no restringeix drets ni imposa deures a la ciutadania ni a empreses.

A fi de garantir el principi de seguretat jurídica, aquesta norma s'integra de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic i genera un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que en facilita el coneixement i la comprensió. A més, la norma contribueix a generar un marc normatiu integrat, clar i de certesa, en la mesura que completa la regulació de les ajudes previstes a l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre. Així mateix, redunda també en més seguretat jurídica el fet que el projecte inclogui la modificació de diversos preceptes del Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, a fi d'adequar-ne la redacció als últims canvis portats a terme en la normativa legal vigent.

En aplicació del principi de transparència, la norma i la seva memòria han de ser accessibles per a la ciutadania. Així mateix, la norma defineix clarament els seus

objectius i explica el seu context i propòsits en aquest preàmbul, així com en la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu elaborada en aplicació del que estableix l'article 26.3 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. Així mateix, com preveu l'article 129.5 de la Llei 30/2015, d'1 d'octubre, s'ha possibilitat que les potencials persones destinatàries del Reial decret tinguin una participació activa en l'elaboració de la norma.

Finalment, en aplicació del principi d'eficiència, la norma evita la imposició de càrregues administratives i racionalitza, en la seva aplicació, la gestió dels recursos públics.

En l'elaboració d'aquest Reial decret s'han tingut en compte les aportacions rebudes en els tràmits de consulta pública prèvia i d'audiència i informació pública. Així mateix, s'ha sol·licitat informe a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla, així com a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies. També s'ha sol·licitat l'informe dels principals ministeris afectats per raó de la matèria, de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i del Consell Econòmic i Social.

El Reial decret es fonamenta en la competència estatal sobre regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals que estableix l'article 149.1.1a de la Constitució.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Igualtat, amb l'aprovació prèvia del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 9 de juliol de 2024,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i naturalesa de l'ajuda.*

1. Aquest Reial decret té per objecte regular l'ajuda econòmica que preveu l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, dirigida a les víctimes de violències sexuals que no tinguin rendes suficients.

2. Aquesta ajuda no té caràcter de subvenció, d'acord amb l'article 2.4.i) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

a) Víctima de violència sexual: dones, nenes i nens que hagin estat víctimes de violències sexuals, en el sentit de l'article 3 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, a Espanya, independentment de la seva nacionalitat i de la seva situació administrativa, o a l'estranger, sempre que siguin de nacionalitat espanyola.

b) Víctima econòmicament dependent de la unitat familiar: es presumeixen econòmicament dependents de la unitat familiar les víctimes menors d'edat no emancipades.

Es considera que la víctima menor d'edat emancipada o major d'edat és econòmicament dependent de la unitat familiar quan, en el moment de la sol·licitud de l'ajuda, la víctima conviski amb la unitat familiar, visqui totalment o parcial a càrrec seu i no percebi, en còmput anual, rendes o ingressos de qualsevol naturalesa superiors al salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

Es presumeix la convivència, llevat que hi hagi una prova en contra, quan els familiars tinguin reconeguda la condició de beneficiaris d'assistència sanitària pública en el document en el qual es reconegui la condició d'assegurada de la víctima de violència sexual.

c) Persona a càrrec: es considera persona a càrrec de la persona beneficiària el familiar, per consanguinitat o afinitat, que, en el moment de la sol·licitud, convisqui a càrrec seu, sempre que aquest no percebi, en còmput anual, rendes o ingressos de qualsevol naturalesa superiors al salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

En el supòsit que la persona a càrrec sigui filla o fill, es pot tenir en compte si neixen dins dels tres-cents dies següents a la sol·licitud de l'ajuda. En aquest supòsit s'ha de revisar la quantia de l'ajuda percebuda, d'acord amb el que preveu l'article 6, per adequar-la a la quantitat que li hauria correspost si, en la data de la sol·licitud, hagués nascut.

Es presumeix la convivència, llevat que hi hagi una prova en contra, quan els familiars tinguin reconeguda la condició de beneficiaris d'assistència sanitària pública en el document en què es reconegui la condició d'assegurada de la víctima de violència sexual.

En el cas dels fills o filles, no cal la convivència quan hi hagi obligació d'aliments en virtut de conveni o resolució judicial.

Article 3. *Persones beneficiàries i acreditació de la condició de víctima.*

1. Poden ser beneficiàries de l'ajuda les víctimes de violències sexuals que, en el moment de la sol·licitud, no tinguin rendes superiors, en còmput mensual, al salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

2. En cas de víctimes menors d'edat o econòmicament dependents de la unitat familiar, el còmput mensual de les rendes de la unitat familiar no pot excedir dues vegades el salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries, o de tres vegades el salari mínim interprofessional exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries en el cas de famílies integrades per quatre membres o més, o que tinguin reconeguda la seva condició de família nombrosa d'acord amb la normativa vigent.

3. En el cas de víctimes menors d'edat estan legitimades per sol·licitar l'ajuda per si mateixes quan estiguin emancipades. Si no, poden sol·licitar l'ajuda a través de qui exerceixi la seva representació legal, sempre que aquesta no sigui la persona responsable de la violència sexual que dona dret a l'ajuda. Si no s'ha sol·licitat l'ajuda durant la minoria d'edat per la violència soferta en aquest període, la víctima pot fer-ho per si mateixa des de la seva majoria d'edat, en els termes de l'article 4.

4. A l'efecte d'accedir a l'ajuda econòmica que regula aquest Reial decret, la situació de víctima de violències sexuals es pot acreditar mitjançant una sentència condemnatòria per qualsevol de les manifestacions de violència sexual que preveu l'article 3.1 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, una ordre de protecció o qualsevol altra resolució judicial que acordi una mesura cautelar a favor de la víctima, o bé per l'informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indícis que el demandant és víctima de violències sexuals.

Així mateix, es consideren acreditades les situacions de violències sexuals mitjançant un informe dels serveis socials, dels serveis especialitzats en igualtat i contra la violència de gènere, dels serveis d'acollida destinats a víctimes de violències sexuals de l'Administració pública competent o de la Inspecció de Treball i de la Seguretat Social, en els casos objecte d'actuació inspectora; o per sentència dictada en l'ordre jurisdiccional social.

En el cas de les víctimes de violència sexual derivada de la situació de víctima de tràfic amb fins d'explotació sexual, n'hi ha prou amb l'acreditació a través d'un informe emès pels serveis públics encarregats de l'atenció integral a aquestes víctimes o per entitats socials especialitzades degudament reconegudes per les administracions públiques competents en la matèria, de conformitat amb el que estableix l'article 47 del Reial decret llei 6/2022, de 29 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en el marc del Pla nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna.

En el cas de víctimes menors d'edat, es pot considerar acreditada la situació de violència sexual, als mateixos efectes, per documents sanitaris oficials de comunicació a la Fiscalia o a l'òrgan judicial.

5. En cas que una víctima de violències sexuals sigui beneficiària de l'ajuda i torni a patir violència sexual, i aquesta situació es torni a acreditar de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior, pot accedir de nou a l'ajuda, sempre que es compleixi el requisit de carència de renda.

Article 4. *Termini de sol·licitud.*

1. La sol·licitud de l'ajuda s'ha d'efectuar en un termini de cinc anys, a comptar des de l'últim dels títols emesos a favor de la víctima acreditatiu d'aquesta condició.

El còmput d'aquest termini comença a comptar des de l'endemà que es notifiqui la sentència condemnatòria, l'ordre de protecció o qualsevol altra resolució judicial que acordi una mesura cautelar a favor de la víctima; o des del moment en què s'acrediti la seva condició de víctima per algun altre mitjà dels que preveu l'article anterior.

2. Si, en el cas de les víctimes menors d'edat, l'acreditació s'ha produït durant la minoria d'edat, però no s'ha sol·licitat l'ajuda en el període esmentat, el termini al qual es refereix el paràgraf anterior comença a comptar des de l'endemà que la víctima arribi a la majoria d'edat.

Article 5. *Determinació de les rendes.*

1. A l'efecte de determinar la carència de rendes superiors als llindars que preveu l'article 3, es consideren rendes o ingressos comptables qualssevol béns, drets o rendiments de què disposi o pugui disposar la víctima derivats del treball, del capital mobiliari o immobiliari, inclosos els increments de patrimoni, de les activitats econòmiques i els de naturalesa prestacional, excepte les següents:

a) Les assignacions econòmiques de la Seguretat Social per fill o filla a càrrec, tant si aquest té la condició de persona amb discapacitat com si no.

b) Les deduccions fiscals de pagament directe per fills o filles menors a càrrec.

c) El subsidi de mobilitat i compensació per despeses de transport, que preveuen els articles 8.1.b) i 31 del text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

d) Les pensions d'aliments, les compensatòries, les econòmiques derivades de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, així com ajudes de lloguer o ajudes per fomentar l'emprenedoria laboral.

e) Els premis o les recompenses atorgades a persones amb discapacitat en els centres ocupacionals, subvencions, ajudes o beques destinades a compensar una despesa efectuada, així com les prestacions econòmiques i en espècie atorgades a l'empara de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

f) Les beques, els premis o els reconeixements similars que derivin de la condició de víctimes de violència sexual.

Les rendes que no procedixin del treball i es percebin amb periodicitat superior al mes es computen a aquests efectes, i es prorrategen mensualment.

A la renda s'hi ha d'afegir un percentatge del valor de mercat del patrimoni. A aquests efectes s'han de descomptar del patrimoni l'habitatge habitual i els béns les rendes dels quals s'hagin computat. A la quantitat resultant s'ha d'aplicar al 50 per cent l'interès legal vigent del diner, i la suma que s'obtingui s'ha d'agregar a la renda determinada segons aquest article.

2. En particular, són computables les ajudes que, en el moment de la sol·licitud, la víctima ja percebi, si s'escau, en virtut de l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de

desembre, o en virtut de l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, excepte per a la sol·licitud de la pròrroga de l'ajuda que regula l'article 6.8 d'aquest Reial decret.

3. A l'efecte de determinar la carència de rendes, únicament s'han de tenir en compte les rendes o els ingressos de què disposi la víctima sol·licitant de l'ajuda, sense que es computin a aquests efectes les rendes o els ingressos d'altres membres de la unitat familiar que convisquin amb ella, llevat que:

a) La víctima tingui persones a càrrec, cas en què s'entén que compleix el requisit de carència de rendes quan la renda mensual del conjunt de la unitat familiar, dividida pel nombre de membres que la componen, no superi el salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

b) La víctima sigui menor d'edat o econòmicament dependent de la unitat familiar, cas en què s'ha d'aplicar el que estableix l'article 3.2.

4. En cap cas s'han de tenir en compte les rendes del cònjuge o de qui estigui lligat a la víctima per una relació d'afectivitat anàloga, o del progenitor, quan aquests siguin responsables de la violència sexual.

Article 6. *Quantia de l'ajuda, pagament i pròrroga.*

1. Amb caràcter general, la quantia de l'ajuda econòmica és l'equivalent a sis mesos de subsidi per desocupació.

2. Quan la víctima tingui persones a càrrec, la quantia de l'ajuda és l'equivalent a:

a) Dotze mesos de subsidi per desocupació, quan la víctima tingui a càrrec un familiar o una persona menor d'edat acollida.

b) Divuit mesos de subsidi per desocupació, quan la víctima tingui a càrrec seu dos o més familiars o persones menors d'edat acollides, o un familiar i una persona menor d'edat acollida.

3. Quan la víctima tingui reconegut oficialment un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, l'import de l'ajuda ha de ser equivalent a:

a) Dotze mesos de subsidi per desocupació, quan la víctima no tingui persones a càrrec.

b) Divuit mesos de subsidi per desocupació, quan la víctima tingui una persona a càrrec.

c) Vint-i-quatre mesos de subsidi per desocupació, quan la víctima tingui dues o més persones a càrrec seu.

4. Quan la víctima de violència sexual tingui persones a càrrec amb un grau de discapacitat oficialment reconegut igual o superior al 33 per cent, l'import de l'ajuda ha de ser equivalent a:

a) Divuit mesos de subsidi per desocupació, quan la víctima tingui una persona a càrrec.

b) Vint-i-quatre mesos de subsidi per desocupació, quan la víctima tingui dues o més persones a càrrec seu.

5. Quan la víctima de violència sexual amb persones a càrrec amb qui convisqui tingui reconegut oficialment un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent, l'import de l'ajuda ha de ser equivalent a vint-i-quatre mesos de subsidi per desocupació.

6. Quan la víctima de violència sexual i la persona a càrrec amb qui convisqui tinguin reconegut oficialment un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, l'import de l'ajuda ha de ser equivalent a vint-i-quatre mesos de subsidi per desocupació.

7. L'import de l'ajuda es pot percebre, a elecció de la víctima, en un pagament únic o en sis mensualitats. L'abonament de l'ajuda en totes dues modalitats és compatible amb la percepció de l'ajuda en més d'una ocasió, en els termes que preveu l'article 3.5.

8. Aquesta ajuda es pot prorrogar una sola vegada, a petició de la víctima, sempre que hagin transcorregut almenys sis mesos des de la concessió i que es mantinguin les condicions que la van motivar. La sol·licitud de pròrroga s'ha de tramitar d'acord amb el que disposa l'article 7 d'aquest Reial decret. A aquests efectes, les administracions competents en la matèria han de determinar el termini en què cal sol·licitar la pròrroga, que s'estén com a mínim des d'un mes abans del terme del període de sis mesos objecte de la primera concessió fins a tres mesos després d'aquest terme.

En la determinació de la seva quantia s'han de tenir en compte els possibles canvis en la situació personal i familiar de la beneficiària.

Article 7. *Tramitació i reemborsament.*

1. La sol·licitud de l'ajuda i, si s'escau, de la pròrroga ha de ser tramitada, resolta i abonada per les administracions competents en la matèria, de conformitat amb les seves normes de procediment, en el marc del que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

2. Les administracions competents han de garantir que totes les fases del procediment s'efectuïn amb la màxima celeritat i simplicitat de tràmits.

Els procediments han de ser, en tots els seus tràmits, accessibles a les persones amb discapacitat, en els termes que preveu el text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social.

3. El Ministeri d'Igualtat ha de reemborsar l'import íntegre a l'Administració que hagi efectuat el pagament, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el procediment de reemborsament que a aquest efecte s'estableixi mitjançant el sistema de cooperació aplicable a la relació entre el Ministeri esmentat i aquella Administració.

Article 8. *Compatibilitat amb altres ajudes i prestacions.*

1. Sense perjudici de la competència de les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla per determinar la compatibilitat amb les ajudes autonòmiques a les quals puguin tenir dret les víctimes de violència sexual, aquestes ajudes han de ser compatibles amb la percepció de:

a) Les indemnitzacions acordades per una sentència judicial o, alternativament, amb qualsevol de les ajudes que preveu la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual.

b) Les ajudes que preveu el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina, així com les que preveu la disposició addicional cinquanta-vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 20 d'octubre, en la redacció feta pel Reial decret llei 2/2024, de 21 de maig, pel qual s'adopten mesures urgents per a la simplificació i millora del nivell assistencial de la protecció per desocupació, i per completar la transposició de la Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, relativa a la conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i els cuidadors, i per la qual es deroga la Directiva 2010/18/UE del Consell.

c) Les ajudes que estableix la Llei 19/2021, de 20 de desembre, per la qual s'estableix l'ingrés mínim vital, i amb la percepció de les ajudes que estableixin les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla en aquest àmbit.

d) Les pensions d'invalidesa i de jubilació de la Seguretat Social en la seva modalitat no contributiva.

2. Quan la violència sexual hagi estat comesa per qui sigui o hagi estat cònjuge o per qui estigui o hagi estat lligat a la víctima per relacions semblants d'afectivitat, fins i tot

sense convivència, la víctima ha d'optar entre l'ajuda que preveu aquest Reial decret o la del Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre.

Article 9. *Reintegrament.*

1. És procedent la devolució íntegra de les quantitats percebudes quan l'ajuda s'hagi obtingut sense reunir els requisits que exigeix l'article 3 per concedir-la, o falsejant o ocultant els fets o les dades que n'haurien impedit la concessió, així com quan es percebi una altra ajuda incompatible amb la que regula aquest Reial decret.

2. Quan s'hagi obtingut indegudament la pròrroga de l'ajuda o s'hagi rebut una quantia superior a la corresponent segons el que estableix l'article 6, és procedent la devolució de la diferència entre la quantia efectivament percebuda i la que s'hauria hagut de percebre.

3. Correspon a les administracions competents per a la tramitació i concessió de l'ajuda instar i executar el procediment de reintegrament, sense perjudici de les responsabilitats que, si s'escau, pertoquin.

Disposició addicional única. *Protecció de dades de caràcter personal.*

1. Les dades personals facilitades per a la sol·licitud de les ajudes que regula aquest Reial decret s'han de tractar de conformitat amb el que disposen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

Són dades de caràcter personal objecte de tractament per a la consecució de les finalitats d'interès públic que preveu l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, totes les que siguin imprescindibles per tramitar i pagar l'ajuda. En particular, són objecte de tractament les dades identificatives i de contacte, que acreditin la condició de víctima, econòmiques, sobre salut, situació familiar, administratives i judicials.

2. La finalitat perseguida amb el tractament de les dades obtingudes en virtut d'aquest Reial decret és la tramitació de l'ajuda econòmica que preveu l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, dirigida a les víctimes de violències sexuals que no tinguin renda suficient. També ho ha de ser el tractament de les dades recollides amb fins estadístics o per a la realització d'estudis de recerca científica. Les dades en cap cas no es poden utilitzar amb finalitats diferents de les que estableix aquest precepte.

3. El fonament jurídic de legitimació per al tractament de les dades que obtinguin les administracions públiques, d'acord amb la seva finalitat, es troba a l'article 41 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, en relació amb els articles 6.1 c), 6.1 e) i 9.2 h) del Reglament general de protecció de dades. Les dades objecte de tractament han de ser adequades, pertinents i limitades al que sigui necessari en relació amb els fins per als quals són tractades.

4. Són responsables del tractament les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla. Els intercanvis d'informació en relació amb les dades de caràcter personal que efectuïn les administracions competents i el Ministeri d'Igualtat per gestionar aquesta ajuda se subjecten al Reglament general de protecció de dades i a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

L'intercanvi d'informació no requereix el consentiment previ de la persona interessada, ni de les persones familiars que hi conviuen, perquè és un tractament de dades dels referits en els articles 6.1.c) i 9.2 h) del Reglament general de protecció de dades.

5. Les resolucions de concessió de les ajudes les han de comunicar al Ministeri d'Igualtat les administracions competents, sense necessitat del consentiment previ de la

persona titular de les dades, amb la finalitat de facilitar la informació estrictament necessària per al control pressupostari de les prestacions.

6. Totes les persones que intervinguin en qualsevol fase del tractament estan subjectes al deure de confidencialitat de l'article 5.1.f) del Reglament general de protecció de dades, sense perjudici dels deures de secret professional que, si s'escau, siguin aplicables.

7. La recol·lecció de dades s'ha de fer d'acord amb la legislació vigent, amb especial atenció al compliment del deure d'informació prèvia a les persones interessades, en els termes que preveu l'article 13 del Reglament general de protecció de dades.

Les dades objecte de tractament també es poden comunicar al Ministeri d'Igualtat, al Ministeri d'Hisenda, al Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública; a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, al Servei Públic d'Ocupació Estatal; al Consell General del Poder Judicial; al Ministeri Fiscal i als òrgans jurisdiccionals, d'acord amb el que preveu la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, i sense perjudici de l'aplicació al seu tractament de la legislació reguladora de l'exercici de la potestat jurisdiccional o les que si s'escau siguin aplicables.

8. D'acord amb la finalitat del tractament, s'han de conservar les dades recollides durant el temps necessari per complir el fi per al qual es van recollir i, si s'escau, es poden conservar, degudament bloquejades, pel temps necessari per atendre les responsabilitats derivades del seu tractament davant els òrgans administratius o jurisdiccionals competents. Una vegada transcorregut el període de conservació esmentat, les dades s'han de suprimir definitivament.

9. Les administracions públiques que siguin responsables del tractament han d'implementar la protecció de dades des del disseny, d'acord amb el que preveu l'article 25 del Reglament general de protecció de dades, i fer, des del moment de la concepció del tractament, la corresponent anàlisi de riscos i avaluació d'impactes per determinar les mesures tècniques i organitzatives adequades. Aquestes mesures han de garantir els drets i les llibertats de la persona interessada, així com la confidencialitat, la integritat, la disponibilitat, l'autenticitat i la traçabilitat dels accessos a les dades, tenint en compte, en tot moment, el que preveu el Reial decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguretat.

10. La persona titular de les dades pot exercir tots els drets que regulen els articles 13 a 22 del Reglament general de protecció de dades.

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

Els procediments de sol·licitud de l'ajuda que regula el Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, que estiguin en tramitació a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han de substanciar d'acord amb el que estableix la normativa vigent en el moment que se'n dicti la resolució, de manera que se'n pugui acreditar la situació de violència de gènere per qualsevol dels mitjans que preveu l'article 2 del Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, en la redacció feta per la disposició final primera d'aquest Reial decret.

Així mateix, quan en un procediment en tramitació concorrin les circumstàncies que preveu l'article 8.2, el sol·licitant de l'ajuda pot optar per continuar amb la tramitació del procediment en curs o per iniciar el procediment per a la concessió de l'ajuda que regula aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, pel qual es regula l'ajuda econòmica que estableix l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.*

El Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre, pel qual es regula l'ajuda econòmica que estableix l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Acreditació de la situació de violència de gènere.*

Les situacions de violència de gènere que donen lloc al reconeixement del dret a l'ajuda econòmica que regula aquest Reial decret s'acrediten mitjançant una sentència condemnatòria per un delictes de violència de gènere, una ordre de protecció o qualsevol altra resolució judicial que acordi una mesura cautelar a favor de la víctima, o bé mitjançant l'informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indisidors que la demandant és víctima de violència de gènere. També es poden acreditar les situacions de violència de gènere mitjançant un informe dels serveis socials, dels serveis especialitzats o dels serveis d'acollida destinats a víctimes de violència de gènere de l'Administració pública competent o per qualsevol altre títol, sempre que això estigui previst en les disposicions normatives de caràcter sectorial que regulin l'accés a cadascun dels drets i recursos. Aquestes acreditacions administratives les han d'expedir les entitats i els organismes habilitats per a això per les administracions públiques competents de conformitat amb el procediment acordat en el marc de la conferència sectorial corresponent.

En el cas de víctimes menors d'edat, l'acreditació es pot efectuar, a més, per documents sanitaris oficials de comunicació a la Fiscalia o a l'òrgan judicial.»

Dos. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Tramitació i pagament de l'ajuda.*

1. Aquestes ajudes les concedeixen i abonen en un pagament únic les administracions competents, de conformitat amb les seves normes de procediment.

Aquesta ajuda es pot percebre en més d'una ocasió quan la víctima hagi patit violències diferenciades acreditades de forma separada, sempre que compleixi els requisits que estableix aquest Reial decret.

2. En la regulació del procediment de concessió les administracions competents han de vetllar i garantir que totes les fases del procediment es duguin a terme amb la màxima celeritat i simplicitat de tràmits.

Els procediments de concessió han de ser accessibles, en tots els seus tràmits, a les persones amb discapacitat.

3. El Ministeri d'Igualtat ha de reemborsar l'import íntegre d'aquestes ajudes a l'Administració que hagi efectuat el pagament, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el procediment que a aquest efecte s'estableixi mitjançant el sistema de cooperació aplicable a la relació entre aquest Ministeri i aquesta Administració.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat per regular les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en

l'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals, de conformitat amb l'article 149.1.1a de la Constitució espanyola.

Disposició final tercera. *Facultat de desplegament.*

Es faculta la persona titular del Ministeri d'Igualtat perquè dicti totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 de juliol de 2024.

FELIPE R.

La ministra d'Igualtat,
ANA MARÍA DEL CARMEN REDONDO GARCÍA